

ŠTAJERSKI GOSPODAR

Verlag und Schriftleitung: Marburg a. d. Draa, Badgasse 6 — Fernruf 25-67 Bezugspreise: in der Ostmark Vierteljährlich RM 1.20 einschl. 9 Rpt Postgebühr; im Altreich: RM 1.20 einschl. 9 Rpt Postgebühr, zusätzlich 18 Rpt Zeitungszustellgebühr; Postscheckkonto Wien Nr. 55030

II. Jahrgang

Marburg a. d. Draa, Samstag 7. November 1942

Nr. 45

Žilave borbe v kavkaških planinah

Novi uspehi v Stalingradu — Tudi v odseku Tereka se razvijajo hude borbe
Mesto Načik v nemških rokah — Več sovjetskih divizij poraženih — Uspešni
nemški protinadrci na ostalih delih vzhodne fronte

Weltbild-Gleise

Načik v rokah nemških in rumunskih vojaških skupin.

Westlich des Terek stürmten rumänische Gebirgstruppen im Verein mit deutschen Gebirgsjägern die vom Feind stark befestigte und zäh verteidigte Stadt Načik.

Po zadnjih poročilih nemškega vrhovnega poveljstva so se v zapadnem Kavkazu in v odseku Terek razvile hude borbe, ki še niso končane. Nemško letalstvo je medtem z uspehom bombardiralo pristanišče Tuapse. V Stalingradu so se nadaljevale očiščevalne borbe in je bila v teku teh bojev obkoljena neka sovražna skupina. Vsi protisunkni boljševikov so se izjalovili. Nemški streljanci so medtem bombardirali in obstreljevali zbirališča sovjetskih čet zapadno od kolene Volge. Nemške čete so onemogočile severno od Stalingrada poskus sovjetskega izkrcanja čet in je sovražnik pri tej priliki izgubil neko topničarko.

Ob Donu so onemogočile madžarske čete več poskusov boljševikov, vreči svoje čete preko imenovane reke. Pri Voronežu je bila uničena neka sovjetska skupina v obupnih bojih od moža do moža. Na Ladoškem jezeru so nemški letala potopila dvoje vlačilskih skupin in neko tovorno ladjo.

V preteklem tednu so se razvijale operacije počenši s četnikom kakor sledi: V zapadnem Kavkazu so nemške čete odbile vse sovjetske protinapade ob postojankah, ki so bile zavzete par dni poprej. Zapadno od Tereka so romunske in nem-

ške planinske čete zavzele v naskoku mesto Načik, ki ga je sovražnik žilavo branil. Severovzhodno od Načika je bila v borbi uničena in deloma ujeta neka sovražna skupina. V štirih dneh je bilo poraženih na ta način več sovjetskih divizij. Do četrtega je bilo pri tem ujetih nad 7000 sovjetov, 66 topov, 36 tankov in mnogo drugega vojnega materiala je bilo zaplenjenega ali uničenega.

V Stalingradu so nemške čete pretekle četrtek odbile več sovjetskih protinapadov. V nadaljnjem poteku operacij so nato zavzele več delov industrijskega področja in nekaj hišnih skupin. Medtem so se južno od Stalingrada razbili v nemškem ognju vsi razbremenilni napadi sovjetov. Preteklo sredo so boljševiki izgubili 44 letal, dočim je nemško letalstvo izgubilo dvojico letal.

Po poročilu, ki je bilo izdano pretekli petek, so nemške čete severno in južno od ceste, ki vodi v Tuapse, odbile sovjetske protinapade. V odseku severno od ceste so sovjetske skupine so zamašle skušale prodreti v smeri proti vzhodu, bi se rešile nemškega zajetja. V Stalingradu so medtem očistili zavzete zemlje. Južno od mesta so se izjalovili tudi ponovni sovjetski razbremenilni napadi v ognju nemških čet.

V Kaspiškem morju so nemški letalci potopili v noči na 30. oktober devet sovražnih transportnih ladij, med njimi sedem petrolejskih ladij.

Južno od Ostaškova je bombardiralo nemško letalstvo zbirališča sovjetskih čet in transporte. Pri tem je bilo uničenih 12 vasi, v katerih so imeli boljševiki mnogo čet in materiala.

Sovjeti so izgubili 29. in 30. oktobra 134 letal. Pri tem so se odlikovali zlasti madžarski in romunski letalci. Osem lastnih letal se ni povrnilo.

Po poročilu z dne 1. novembra so nemške čete uspešno napadale v odseku Tereka in pri Tuapse, dočim so bili pri Stalingradu odbiti vsi sovražni protinapadi. Severno od Stalingrada je skušal sovražnik vreči par bataljonov preko Volge. Ta poskus se je popolnoma izjalovil. Več čolnov je bilo potopljenih, večina sovražnih sil pa uničena ali ujeta. Nemško letalstvo je medtem razbijalo in obstreljevalo sovjetske artilerijske postojanke ob vzhodni obali Volge.

Severno od železnice, ki vodi v Tuapse, so se nemški pehotni odredi prerili v težko dostopnem planinskem področju skozi zavzete sovjetske postojanke do novega terena. Zapadno od Tereka so vrgle nemške čete sovražnika preko številnih potokov. Obenem so nemške čete zavzele mesto Alagir ter na ta način zaprle staro vojno cesto. Letalstvo je bombardiralo z uspehom kasarne in železniške naprave v mestu Ordžonikidze.

Južno od Stalingrada se je izjalovil po poročilu z dne 2. novembra nov poskus izkrcanja sovjetov. Dve topničarki sta bili potopljeni, neka tretja topničarka je dobila težke poškodbe, obenem pa je bilo ujetih več sto mož.

Vzhodno od Alagirja so nemške čete prodrle v neprestanem napadu močno utrjene in zavarovane sovražne postojanke. Sovražniku je pri tem tudi letalstvo prizadejalo krvave izgube.

V Stalingradu so se nadaljevale borbe za hišne skupine in ceste. V severnem delu je sovražnik kljub žilavemu odporu izgubil novega terena. Ob Donu so se medtem izjalovili ponovni poskusi sovražnika, vreči svoje čete preko reke. Te poskuse so zlasti odbijali italijanski, romunski in madžarski odredi. V oktobra je bilo potopljenih skupno 33 sovjetskih ladij.

V oktobru uničenih 730.575 ton

Novi težki udarci naših podmornic - Bitka v Severni Afriki je izredno žilava in še ni končana - Maščevalne bombe na Canterbury

Pretekli petek so objavili listi poročilo nemškega vrhovnega poveljstva, da se je obrambna bitka v Egiptu petega dne še

nadalje stopnjevala. Kljub najhujšim napadom in uporabi municije pa sovražnik ni mogel izvojevati nikakih uspehov na-

Scherl-Bilderdienst-(Luce)-M.

Die Feiern des 20. Jahrestages des Marsches auf Rom.

Das faschistische Imperium beging in feierlicher Weise den 20. Jahrestag des Marsches auf Rom. Einer der Hauptpunkte der Veranstaltungen war die feierliche Eröffnung der ständigen Ausstellung des Faschismus durch den Duce. Unter den Ehrengästen befand sich auch die deutsche Abordnung unter Führung des Reichsorganisationsleiters Dr. Ley, den der Duce mit besonderer Herzlichkeit begrüßte und persönlich geschichtliche Erinnerungsstücke der Ausstellung erklärte. — Unser Bildtelegramm zeigt den Duce bei seiner Ankunft auf dem Ausstellungsgelände. Rechts von ihm Reichsorganisationsleiter Dr. Ley, hinter dem man Reichsjugendführer Axmann erkennt.

pram nemško-italijanskim četam, ki so ujele več sto Angležev. Po istem poročilu se je nadaljevalo bombardiranje Malte in jugovzhodne Anglije.

Skupina nemških podmornic je v Severnem Atlantiku potopila iz neke spremljave devet ladij s skupno 68.500 brt. Med Anglijo in Ameriko je bilo potopljenih še šest sovražnih ladij s skupno 32.425 brt. Tako je izgubil sovražnik skupno 100.925 brt. (15 ladij).

Na egiptovski fronti so se po poročilu z dne 30. oktobra izjalovili vsi angleški napadi. Uničenih je bilo v tej bitki 39 angleških tankov. Angleži so poskušali pri Marsa Matruku na dveh mestih izkrcati svoje čete, vendar je bil ta poskus onemogočen.

V borbi z Anglijo je nemško letalstvo dne 31. oktobra v več valovih bombardiralo angleško mesto Canterbury. Nastala so velika razdejanja in obsežni požari. Bombe so padale tudi na druge vojaške cilje otoka, zlasti na Dover.

Po posebni vesti nemškega vrhovnega poveljstva so nemške podmornice prvič prodrle tudi v Indijski ocean ter so ob Rtu Agulha in pred Kapstadtom potopile osem ladij s skupno 52.510 brt. Iz neke spremljave pri Kanarskih otokih so nemške podmornice potopile še štiri ladje s skupno 30.131 brt. Skupni uspeh pri tej spremljavi znaša torej 18 ladij s skupno 131.131 brt.

V borbi z anglo-ameriško transportno plovbo je potopila nemška vojna mornarica 111 ladij s skupno 730.575 brt. V prvi vrsti se je zahvaliti za ta uspeh našim podmornicam. Angleška vojna mornarica je v istem času izgubila enega rušilca, dve stražni ladji, sedem hitrih in dvanajst izkrcavalnih čolnov.

Dne 2. novembra je javilo nemško vrhovno poveljstvo nemško-italijanski protisunek v Egiptu, in sicer na severnem odseku fronte El Alamein. Sovražnik je imel krvave in težke izgube, zlasti v okviru

neke avstralske divizije. Nemško letalstvo je v teh bojih uničilo številne sovražne baterije.

V času od 11. do 31. oktobra je izgubilo angleško letalstvo 306 letal, od teh pa 187 nad Sredozemskim morjem ter nad Severno Afriko. V istem času je izgubilo nemško letalstvo v borbi z Anglijo 88 lastnih letal.

Bitka v Egiptu se je po poročilu z dne 3. novembra še nadalje stopnjevala z nezmanjšano močjo.

Istega dne je bila izdana posebna vest, da je skupina nemških podmornic vzhodno od Kanadske obale kljub slabemu vremenu napadala neko spremljavo, ki je vozila iz Amerike vojni material in živila za Anglijo. Nemške podmornice so žilavo napadale noč in dan ter potopile 16 ladij s skupno 94.000 brt, med njimi tri munijske ladje, ki so se po prvih zadetkih

Scherl-Bilderdienst-M.

Karte zu den Kämpfen an der ägyptischen Front.

razletele. Torpedirani sta bili pa še neki dve drugi ladji ter neki rušilec in korveta. Samo razbiti ostanki spremljave so se lahko rešili v gosti megli.

Osmo angleška armada v Egiptu je tudi 3. novembra neprestano napadala z močnimi pehotnimi in tankovskimi odredi, obenem pa tudi z artilerijo in letalstvom. Nemško-italijanske čete so sovražni naval odbijale v ogorčenih borbah.

Malta je bila izpostavljena ponovnim nemško-italijanskem napadom, ki so vključili zlasti vzletiščema Lucca in Halfar. Bombardirani so bili pa tudi vojno-vажni cilji v jugozapadni in jugovzhodni Angliji.

Prave naloge nevtralnega tiska

Društvo inozemskih časnikov v Berlinu je imelo v ponedeljek svoj občni zbor. Pri tej priliki je povzel besedo tudi Reichspressechef Dr. Dietrich, vodja nemškega tiska, ter se v svojih tehtnih in pomembnih izjavah baval tudi z vprašanji, ki se tičejo dela inozemskih časnikov za časa trajanja vojne. Zlasti pa se je Dr. Dietrich bavil s pojmom o nevtralnosti tiska.

V času — tako je izjavil Dr. Dietrich — ko igra duhovno vojskovanje tako ogromno vlogo kakor v tej moderni in totalni vojni, pač ne zadostuje, da dajejo diplomatje platonične izjave o svoji nevtralnosti, medtem ko velik del tiska njihovih dežel zagovarja očitno sovražnikove interese. Nevtralnost, ki na področju duhovnega vojskovanja ne pokazuje nevtralnega držanja, pač ni nikaka nevtralnost. Kar se mora v najmanjši meri zahtevati od inozemskih časnikov, je absolutna objektivnost poročanja. Predpogoji pa je tudi dobra volja v komentarju in v uvodniku. Dopisniki nevtralnih listov v Berlinu sicer pokazujejo večji del dobro volje do objektivnosti, žal je pa ni opaziti v uradništvih inozemstva. V Evropi, ki je osvobodjena kramarskega duha Anglije, so minuli časi, ko je bil žurnalizem »kšeft«, časnikar pa brezdušno orodje za samovoljno anonimnih delodajalcev. V času, ko gre za življenje milijonov ljudi, za usodo nešteti narodov in celih kontinentov, ima časnikar ogromno mero človeške odgovornosti. Na tem kontinentu obstoja danes evropska vest, ki obvezuje vse evropske časnikarje. Skoro vsi kulturni narodi Evrope so zagrabili za meč, da bi obvarovali zapadno kulturo in njeno kontinentalno zibelko pred boljševisvdom. Le maloštevilni so narodi, ki so preostali, zanašajo se na močno roko drugih. V tej borbi morajo vojskujoči se narodi od drugih zahtevati vsaj duhovno nevtralnost, ako se že nečejo izjaviti solidarnim.

Ob koncu svojih izjav je delal Dr. Dietrich, da je prepričan o tem, da so si inozemski nevtralni časnikarji na jasnem glede upravičenosti te zahteve. Ta zahteva pa se bo morala uveljaviti tudi v redakcijah njihovih dežel, v kolikor se hočejo te dežele postavljati s svojo »nevtralnostjo«.

Druck und Verlag: Marburger Verlags- und Drucker-Ges. m. b. H. — Verlagsleitung: Eugen Baumgartner; Hauptschriftleiter: Friedrich Golob; alle in Marburg a. d. Drau, Badgasse 6.

Zur Zeit für Anzeigen die Preisliste Nr. 1 vom 1. Juli 1942 gültig. Ausfall der Lieferung des Blattes bei höherer Gewalt oder Betriebsstörung zieht keinen Anspruch auf Rückzahlung des Bezugs-geldes.

Volja do zmage

V dosedanjih treh vojnih letih so obiskovali že mnogi inozemski časnikarji, publicisti, državniki in drugi javni delavci Nemčijo, da bi se uverili osebno o duševnem stanju nemškega naroda, toda vsi ti opazovalci so več ali manj iskreno morali nujno priznati, da je nemški narod v svoji občestveni obliki granitni blok, ki ga ni možno niti premakniti, še manj pa natreti. Nacionalsocializem je strnil ljudsko skupnost v tako nedosežno obliko, da nima v tej totalni vojni razun italijanskega fašizma in japonske nacionalne skupnosti sploh nikake primere. Silna disciplina, ki jo je v svojem vzgojnem delu ustvaril nemški nacionalsocializem, je plod tehtnega premišljevanja in načrtovanja, porojenega v Führerjevi glavi. Vodstvo današnje Nemčije je potem, ko so se izjalovila vsa Führerjeva prizadevanja, ohraniti Evropi mir in soglasje narodov, dobro vedelo, da ne sme zagaziti v vojno na način, kakor je bil lasten že od nekdaj takozvanim demokracijam. V tem vodstvu so si bili že pred izbruhom vojne v septembru 1939 povsem na jasnem, da obračun s sovražniki nemškega naroda ne bo lahak in tudi ne kratkotrajen, zato so bile izvedene vse predpriprave za eventualno dolgo vojno. Te predpriprave so bile plod nemškega organizatornega duha. Toda kaj bi pomagali vsi načrti in najlepše zamišljene akcije, ako Führer ne bi mogel igrati na popolnoma ubranem instrumentu nacionalne zavednosti in zavesti? To delo je že po prejšji opravi stranka, ki je s svojim mogočnim aparatom prepričala slehernega Nemca o ciljih vojskovanja in tudi o smislu vseh žrtev, ki jih mora v tem pravcu nujno zahtevati Führer od vsakega Nemca.

Tako opazujemo že skozi vsa tri leta zanimiv proces javnega mišljenja po vsej Nemčiji. Kakor so naraščali od leta do leta v tej vojni naporu nemške fronte, tako je obenem rasla in naraščala v domovini volja do zmage. Treba je videti nemškega delavca v tovarni, kmetico na polju, žene po mestih, trgovinah, uradih itd. in že ima inozemski opazovalec sliko, ki ga mora presuniti do dna srca. To je zares narod, ki se ne plaši nikakih ovir. Nemški narod ne pozna besede »Nemogoče«. Je to beseda, ki je po zaslugi nacionalsocializma izginila iz nemškega besednjaka. Nemški vojak dela na fronti dan in noč takorekoč čudeže v svojih naporih in stremljenjih, uničiti sovražnika, kjerkoli bi se postavil v bran. Prav tako je

PK-Kriegsbericht Gerlach (Sch)

Ein Panzerfriedhof im Raum von Rschew.

Zahlreiche bolschewistische Panzer aller Typen wurden in diesem Kampfabschnitt abgeschossen, zum Teil von unserer Infanterie im Nahkampf vernichtet.

nemška domovino z maloštevilnimi izjemami sebičnežev, ki pa spričo vojnih ukrepov in ostrega pravosodja ne morejo nikjer škodovati odporne-mu organizmu nemškega naroda, sklenjena v jekleni verigi, ki je na pretrga nobena sila na svetu. Prav je imel Führer, ko je že v nešteti govori povdaril, da nemški narod še ni bil nikdar premagan v svoji zgodovini, kadar je bil složen. Führer je ustvaril slogo in notranjo uravnoteženost, ki je bila od vsega početka pogoj notranjega vzpona in zunanjih zmag.

Če pogledamo malce v sovražni tabbor, vidimo, da se v takozvanih demokracijskih državah široke ljudske mase niti ne zavedajo vojnih ciljev, ki jih v ostalem tolmačijo razni listi po svoje. Angleži in Amerikanci se niti ne zavedajo, da služijo interesom mednarodnega židovstva, nikakor pa svojim lastnim nacionalnim interesom. Dan za dnevom čitajo v listih o svojih porazih, istočasno pa se morajo boriti za vsakdanjo preskrbo z živili in kruhom, ker se zlasti Angleži ne morejo zanašati samo na to, kar so pridelali na laštnem otoku. Nemški narod je svojčas disciplinirano sprejel vest, da se bodo nekoliko zmanjšali obroki dodelitve živil. Narod je sprejel to vest disciplinirano, dobro vedoč, da vodstvo že vé, kaj dela in da gre samo za prehod, ki ga je nujno zahtevala lanska huda zima z vsemi njenimi posledicami. Prav tako je nemški narod z veseljem sprejel vest, da se bodo obroki nekoliko zvišali. Narod je zapopadel potrebo teh ukrepov iz prirojene in šolane discipline ter je tako doprinesel svoj delež k zmagi. Sploh pa koncen-

trira nemški narod vse svoje napore samo v tej smeri in ni je misli, ki bi v vsakdanjem poteku zamogla prevladati voljo do zmage. Ko bodo nemški zgodovinarji nekoč pisali zgodovino te vojne in zmage, se bodo spoštljivo poklonili ne samo silnim storitvam fronte, temveč tudi ogromni povezanosti nemškega naroda v domovini. Kar je ta narod storil v teh treh letih na polju pritrgovanja in medsebojne pomoči, je edinstveno in bo ostalo vzor vsem poznejšim generacijam. Narod, ki je tako ojeklenil v volji do zmage, bo zmagal in mora zmagati!

* »Zmaga se ne bo servirala na srebrnem krožniku«. To je ugotovil ameriški senator Henry Cabot Lodge v reviji »Amerikan Magazine«. Lodge je namreč služil v neki ameriški tankovski diviziji na severoafriški fronti ter je ugotovil, da se nahajajo zavezniki v »smrtni nevarnosti«. Lodge je poln občudovanja nemškega vojnega materiala, nemške vojne organizacije in hrabrosti vsakega posameznega nemškega vojaka. Na koncu svojega zrelega razmotrivanja je izrazil Lodge željo, da naj bi vsi ameriški vladni uradniki osebno obiskali fronto in da se ne bi več toliko zanašali na informacije drugih. V tem slučaju bi namreč spoznali, da je fraza o ameriški nepremagljivosti čisto navadna iluzija.

* Freiherr von Freytag-Loringhoven umrl. V Breslau-u je umrl pruski državni svetnik in poslanec Reichstaga prof. Dr. Axel Freiherr von Freytag-Loringhoven v 64. letu svoje starosti. Popojnika je Führer svojčas odlikoval s podelitvijo Goethejeve kolajne za umetnost in znanost. Freytag-Loringhoven je začel svojo akademsko kariero l. 1908 na univerzi v Petrogradu, pozneje je predaval v Dorpatu, naposled pa v Breslau-u. Bil je velik nasprotnik weimarskega sistema.

Roosevelt razširja svojo diktaturo

Prezident Zedinjenih držav zahteva nova diktatorična pooblastila - Gospodarstvo Amerike popolnoma v židovskih rokah

Pretekli ponedeljek je predložil prezident Roosevelt amerškemu kongresu poslanico, v kateri zahteva za časa trajanja vojne pooblastila najdaljnosežnejšega značaja. Kongres mu v smislu te poslanice naj dovolj odpravi vse trgovinske prepone, importne dajatve, carine in sploh vse predpise, ki bi kakorkoli ovrhali svobodni promet z vojnim materijalom, vojaštvom in svobodno izmenjavo informacij med Zedinjenimi državami in med zavezniki. Poslanica zahteva med drugim, da naj kongres pooblasti prezidenta k razveljavitvi vseh zakonov, da bi na ta način lažje obvladal vsako vprašanje, ki bi se v zvezi z vojno pojavilo kot otežkočenje organizacije vojskovanja.

Roosevelt je znan kot grobar takozvane ameriške demokracije in svobode. Toda to, kar si je dovolil v svoji omenjeni poslanici, presega vse dosedanje napore v tem pravcu. Roosevelt hoče na vsak način izločiti kongres. Njegova diktatorična pooblastila v smislu totalne vojne

produkcije imajo namen, izločiti kongres kot ljudsko zastopstvo v vseh vprašanjih, ki se tičejo Rooseveltove vojne. Mimo tega hoče Roosevelt z odpravo raznih zakonov in carin priboriti sebi in svojim židovskim podreplnikom popolno oblast nad celokupnim gospodarstvom Zedinjenih držav. Roosevelt je lakomen oblasti. V svoji neizmerni lakomnosti pa je popolnoma spregledal, da ubija sedaj tisto takozvano demokracijo, ki jo je nekoč v svojih volivnih govorih tako ognjevit branil, da so se mu čudili vsi backi po vseh demokracijah sveta. S svojo poslanico kongresu je Roosevelt le prečito pokazal, da demokracija v izrednih časih, kot je na primer vojna, ni za nič. Udarec, ki ga je Roosevelt pod omenjeno pretezo namenil kongresu, je obveljal končno demokraciji. Za Roosevelt-ovim hrbtom se smejejo sedaj finančni magnati Amerike iz vrst Izraela, kajti sedaj ne bo nikakih ovir več za izmозgavanje ameriškega ljudstva, ki se ima za vse to zahvaliti svojemu »odličnemu« prezidentu.

Vier Wochen im Abwehrkampf

Von Kriegsbericht Heinz Thiel

PK. Im Augenblick, da der Regen in den sandigen Gräben verrint und wir aus fröstelnden Körpern den Schlaf schütteln, um uns fertigzumachen zum Angriff, kommt der Befehl, daß alles um eine Stunde verschoben ist. Die »Alten« nehmen es wortlos zur Kenntnis, werfen sich in das nächste Erdloch und sind in der nächsten Sekunde schon wieder eingeschlafen. Sie haben es im Feuer des Krieges längst gelernt, auch Gefühl und Denken wie einen Motor zu handhaben, den man ein- und ausschaltet, wie es der Augenblick erfordert. Die »Neuen«, die vor zwei Tagen die Kompanie auffüllten, stampfen ungeduldig von einem Fuß auf den andern, jede Bewegung an ihnen verrät, daß ihr Herz schon in den feindlichen Gräben vorausgestürzt ist, und ihre Erregung läßt sich nur mühsam hinter hastigen Zigarettenzügen verbergen. Noch zwei Tage, und auch sie werden im ewigen Gleichmaß von Abwehr und Gegenstoß die Kunst der »Alten« beherrschen, mit der auch der härteste Frontalltag vor ihnen kapitulieren muß.

Es ist Sonnabend heute. Keiner wäre darauf gekommen, keiner hätte das nur erwähnenswert gefundene, wenn nicht K. in seinem Taschenbuch festgestellt hätte, daß es genau vier Wochen her sind seit jenem Tage, an dem die Sowjets mit ihren Massen das erstemal gegen die Gräben vor der Kompanie anrannten. Vor vier Wochen blühte hinter uns am Hang eine Wiese mit herblichen Blumen. Heute starrt an der gleichen Stelle — schwarz und modern ein Stück von sprühendem Stahl aufgewühlte Erde in den Himmel, und gähnende Trichter lassen keinen Zentimeter Platz für blühendes Leben. Vor vier Wochen lag noch der wackere H. hinter seinem MG., der Obergefreite H. stürmte an der Spitze seiner Gruppe, und mancher wachte im Graben,

der heute unter einem hölzernen Kreuz für immer in dieser umkämpften Erde ausruht. Aber K. weiß noch mehr. Gestern ist in diesen vier Wochen der 50. Angriff der Sowjets vor dem Graben erschellt. 50 Angriffe in einem Monat! Und wenn er zweihundert gesagt hätte, hätten die »Alten« wohl nichts dabei gefunden. Man nimmt zur Kenntnis, wie man es zur Kenntnis nimmt, daß die Verpflegung für heute erst in der Nacht vorn gebracht werden kann. Was nützt es auch, viele Worte darüber zu verlieren. Im übrigen: In einer Stunde wird angegriffen. Zum achtundzwanzigstenmal, stellt K. fest...

200 Meter vor dem Graben liegt das Angriffsziel — eine Bunkerreihe im Bachtal, aus der die Sowjets ihre MG.-Graben in die Flanke der »Neuten« jagen. 200 Meter! So zum greifen nahe und doch so fern. Man kann das Ziel nicht einmal sehen; denn sechs Meter vor dem Graben wuchert wildes Buschwerk zu einer undurchdringlichen grünen Wand. Und doch ist der Weg nicht ungewiß. Man kennt ja jedes Fleckchen Erde, jeder Meter ist im härtesten Ringen einem übermächtigen Feinde abgetrotzt worden. Hinter uns liegen wie die Steine eines Baukastens durcheinandergewürfelt die Trümmer des Dorfes. Die meisten wissen nicht einmal den Namen. Denn Namen sind hier auch wesentlich und unwichtig. Wichtig allein ist, daß das Dorf gehalten wird; denn mit diesem Dorf steht und fällt die Division. Im Kampf ohne Namen »südostwärts des Ilmensees« wird mehr gehalten als nur ein Graben oder ein Dorf. Längst ist es Gewißheit geworden, daß keiner im Süden der großen Front marschieren und verfolgen könnte, würde hier nicht gehalten und verteidigt werden. — Meter um Meter, Mann gegen Mann, hundert gegen zehn.

Die Sowjets kommen wie die Wogen eines unerschöpflichen Meeres im Gleichmaß von Ebbe und Flut. Willenlos gepeitscht stürzen sie in täglich neuen Wellen gegen die Gräben und zerschellen, wie das Meer am felsigen Stein zer-

schellt, an einer Mauer lebender Leiber. Die Maschinengewehre sind im Hagel der Granaten bald versandet. Dann beginnt in der Probe letzter soldatischer Bewährung der Kampf, der im schnelleren Bajonettstich, im kräftigeren Kolbenhieb sein Ende findet. Es bleiben schließlich nichts mehr als zwei geballte Fäuste und ein stählernes Herz, die in ungebrochenem Mut und trotzigem Willen den vertierten Gegner niederwerfen. Hier wird abseits von Namen, Zahlen und allen äußerlichen Erscheinungen nur noch das Herz gewertet. Und eines tapferen Soldaten Herz wird durch nichts aufgewogen.

Gestern fiel im Niemandsland bei einer Erkundigung der Obergefreiten von der zweiten Gruppe. Vor drei Wochen hatte er mit einer geballten Ladung einen der 23 Panzer erledigt, die heute zerborsten im Vorfeld liegen. Er war einer von denen, die wenig Worte machen, aber immer ihren Mann stehen, wenn es der Kampf erfordert. Von Beruf war er Schlosser in seiner norddeutschen Heimat. In seinem zurückgelassenen Gepäck fanden wir ein kleines Heft Aphorismen von Schopenhauer, und sie trugen den Titel: »Die wahren Güter des Lebens«. Eine Stelle war mit Bleistift dick angestrichen. Sie soll nicht unterschlagen sein:

»Das ganze Leben ist ein Kampf, jeder Schritt wird uns streitig gemacht. Daher ist es eine feige Seele, die, sobald Wolken sich zusammenziehen oder wohl gar nur am Horizont sich zeigen, zusammenschumpft, verzagen will und jammert. So lange der Ausgang einer gefährlichen Sache nur noch zweifelhaft ist, so lange nur noch die Möglichkeit, daß er ein glücklicher werde, vorhanden ist, darf an kein Zagen gedacht werden, sondern Widerstand...«

Das ist es — hier wie nirgends anderswo: Jeder Schritt, jeder Schuß ist das mannhafte Aufbäumen gegen tausend Widerstände. Ob es das Wetter mit glühender Sonne und maßlosem Regen, ob es die Natur mit hinterhältigem Sumpf oder Dschungel oder der unberechenbare Feind mit seinen erdbräunten Massen ist, — überall gilt es, einem grauen Frontalltag ein trotziges »Dennoch« abzukämpfen. Drüben lauern tausend Sowjets auf neuen Angriff. Hinter den Erdwällen des Grabens stehen siebzig deutsche Infanteristen. Trotzdem! Es muß gehalten werden. Dazu bedürfte es keines Befehls. Im Graben liegen noch die Verwundeten, hinter uns ruhen unter schmalen Kreuzen die Tapferen. Hier wird kein Meter aufgegeben. Hier wird keiner im Stich gelassen. Im Leben nicht und im Tode. Hier gibt es keinen Befehl des Herzens, der größer ist als alles andere. Der Befehl heißt: Es muß gehalten werden, — und es wird gehalten!

Der Kampf im Namenlosen ist ein Glutofen des Krieges. Wer in ihm die härteste Probe männlicher Bewährung bestand, hat alle hemmenden Schläcken abgestoßen und ist zu Stahl gegliht. Er ist unter dem erbarmungslosen Hammer des Krieges selbst zum Hammer geworden. In seinem Schutz entscheidet sich das Schicksal von hundert und tausend, die in seinem Schutz hinter ihm stehen. Er selbst bleibt namenlos und unbekannt, und nur manchmal, wenn einem von ihnen — wie vor Wochen dem Obergefreiten Faust — die höchste Auszeichnung durch den Führer zuteil wird, tritt einer von ihnen einmal in das Licht der Öffentlich-

Izrek tedna

Nemški narod ima sigurno in veliko bodočnost

NSDAP je za današnji izrek tedna vzela sledeče misli našega ministra propagande dr. Goebbels-a: »Kein Volk der Erde hat heute mehr Grund als das deutsche, mit Vertrauen und fester Zuversicht in die Zukunft zu schauen.« Prevredeno v naš jezik, se to glasi: »Noben narod na svetu nima toliko razlogov za zaupno in trdno zanesljivo gledanje v svojo bodočnost, kakor jih ima nemško ljudstvo.«

Kakor v vseh mislih, ki jih v govoru ali pismeno iznese naš minister propagande, tako je tudi v pričujoči misli veliko povedanega. Nemško ljudstvo, ki je z dohodom nacionalsocializma na oblast do današnjega dne pod vodstvom svojih voditeljev napravilo ogromne korake za sedanjost, prav posebno pa za svojo bodočnost, ima res najlepše izglede, ki vsi govorijo in kažejo, da mu je dobra in sigurna bodočnost osigurana. Da je temu tako, zadostuje, če se kratko omeni uspehe, ki jih je nemška oborožena sila izvajala v sedanji vojni. Življenjski prostor, ki je bil nemškemu narodu tako nujno in življenjskovano potreben, kakor je potrebna ribi voda, je pridobil in nam je z istim podana podlaga za vse nadaljnje. Res je, da še vojna ni končana in da bo treba še dela, truda, naporov, žrtv itd. predno bo nemško ljudstvo iz teh novih pokrajin imelo večje koristi, ker vsaka zadeva potrebuje za svoj razvoj in svojo dozorev gotovi čas. Popoloma jasno in sigurno pa je, da je vse to kar smo si s krvjo naših najboljših sinov pridobili, ne samo začasno, temveč stalno nemška last. Poskusi in upi naših nasprotnikov, ki svoje želje in svoja stremjenja po porazenju Nemčije opirajo na slamnate noge, se bodo podrl in zrušili, kakor se jim je izrušilo še vse, kar so v tej vojni proti Nemčiji poskusili. Vojna se bo končala, kakor smo že na tem mestu nešteto krat zapisali, v korist Nemčije in ko bodo naše fanfare zasvirale znak o zaključku krvoprelivanja, bo napravljen največji korak na potu v veliko in lepo bodočnost nemškega naroda.

Naše prepričanje in zaupanje v vse to, temelji na zmožnostih našega Führer-ja in vseh njegovih sotrudnikov, ki so se doslej obnesli in pokazali, da so svojim nalogom popolnoma dorasli. Vse kar koli nam je do danes Führer glede bodočnosti prerokoval in obljubil, se je kakor znano v celoti izvršilo. Kakor smo osvobodili vse naše v tujih deželah živeče nemške brate ter si hkrati pridobili novih področij, tako bomo tudi to vojno zmagovalno končali. Nemški narod pozna svojega Führer-ja. Kakor je nekoč obljubil in prerokoval, kar nam je doslej za našo bodočnost ustvaril, tako bo tudi to vojno dokončal tako, kakor nam je že nešteto krat zagotovil, to je, z zmago nemškega orožja, ki mu nasprotniki niso

O bojih za Salomonske otoke

Vojna poročila so v zadnjem času prav posebno omenjala vojno v Tihem oceanu, kjer gre za takozvane Salomonske otoke, ki jih je angleški tisk že dolgo nazival z »bitko za Pacifiko«. Ameriška oborožena sila brani z veliko trdovratnostjo skupino teh otokov salomonskega otoškega morja, ki ležijo v nekakšnih dveh vrstah vzhodno Nove Guineje — ki je po Japoncih deloma zasedena — v obliki kake 2000 km dolge naravne, avstralski kontinent čuvaljoče obrambne črte.

Salomonske otoke meri kakih 44.000 kvadratnih kilometrov in je naseljeno s komaj 200.000 prebivalcev. Ozemlje je v veliki meri vulkanskega značaja in to povzroča pogoste potrese. Podnebje je za Evropejca neugodno. Mokra vročina povzroča v mesecih januar—februar temperaturo do 39. junija—julija pa ista nikdar ne pade na izpod 25 stopinj. Temperatura in toplota omogočata rastlinam bujno tropično rast. Po otokih se nahajajo gosti, neprehodni, veliki gozdovi. Vasi in naselja stojijo bolj ob morskimi obrežjih, kjer rastejo kokosove in sago palme. Domačini gojijo tudi takozvana krušna drevesa ter banane in taro. Gostje kokosovih palm je opravilo tamkaj naseljenih Evropejcev. Salomoni predstavljajo človeško plemo Melanezov in sicer najbolj del te rase, ki živi ob morskimi obalah. Odlikujejo se po visokih postavah, dolgih glavah in ozkih obrazih. Dej rase, ki živijo v notranjosti otokov, so pa bolj šibki in manjši.

führer zufrieden lächelnd die Hand auf die Schulter legen und ihm sagen: »Ist klar?« Der Obergefreite wird die Hacken zusammenschlagen und selbstbewusst und selbstverständlich antworten: »Ist klar, Herr Oberleutnant!« Das ist das Gelöbnis zweier Frontsoldaten. Und das will soviet heißen: Hier wird weiter gehalten, und wenn der Teufel selbst gegen die Gräben anrennt!

Einmal — das ist so gewiß, wie in einer Stunde angegriffen wird und am Mittag die Sowjets wieder anrennen werden — einmal wird auch unsere Stunde kommen, — die Stunde der Nordfront!

dorasi in mu tudi nikdar ne bodo. Vsestranska sposobnost nemškega ljudstva si bo pod ženjalnim vodstvom največjega državnika, ljudskega voditelja in vojskovodje, Adolf Hitler-ja, po porazenju in ukrojitvi naših nasprotnikov uredila svojo bodočnost, da bo veselje. Trenutno stojijo za to bodočnost pripravljeni ne samo temelji in zidove, temveč že celotna stavba, ki samo čaka, da bo njen novi gospodar, ki še ima sedaj opravka z vojno, prišel domov ter začel s svojim umnim in pridnim gospodarjenjem. Torej zaupajmo in gradimo zanesljivo na veliko bodočnost nemškega naroda, v katerega usodno skupnost spadamo tudi Spodnještajerci.

Radi potresne nevarnosti živi prebivalstvo večinoma v primitivno zgrajenih kolibah, ki stojijo na koleh. Njegova kulturna stopnja je še zelo nizka. Še danes se dogajajo primeri kanibalizma ali ljudožerstva. Občevalna jezika sta melaneščina in papuanščina. Od domačih živali redijo svinje in pse. Slednji igrajo pri teh ljudeh veliko vlogo, ker jim pasje zobovje služi za izdelavo okrasov in kinča, uporabljajo ga pa tudi kot plačilo sredstvo. Od divjih živali živi v gozdovih mnogo kač, krokodilov, škorpjonov in kuščarjev, ki so sovražniki človeka.

Najhujši boji so se zadnji čas vršili za 6500 kvadratnih metrov velik otok Guadalcanar, ki stoji kot nekakšen vogalni steber približno na višini južnega konca Nove Guineje in dežele Papuaneev ter je radi tega velike strategične važnosti. Oborožen obvladovalci in gospodar tega otoka obvlada in nadzoruje ter lahko odloča prepovedi ladijskega prometa med Ameriko in Avstralijo na tej morski ladijski cesti. Guadalcanar je kakor vsi Salomonski otoki avstralska posest, brani ga pa ameriška oborožena sila menda skupno s nekoliko avstralskih čet, ker so si takozvani »združeni narodi«, to so Angličani, Zedinjene države Severne Amerike in njeni priveski, svoje fronte v tem smislu medsebojno razdelili. Trud Amerikancev gre za tem, da bi iz svojih položajev, baz in letališč preprečili japonska izkrcavanja na Guadalcanaru. Na morju med Salomonskimi otoki in Novo Guinejo na eni ter avstralsko severno obalo na drugi strani in med Koralskim morjem kot izhodnem področju obeh vojskujočih sil, se že mesece vršijo hudi boji, v katerih so Japonci, posebno v mesecu oktobru t. l. zaznamovali lepe uspehe. Japoncem je namreč kljub hrabri ameriški obrambi uspelo z močnimi mornariškimi in zračnimi silami ne samo odbiti žilave izpade ameriške obrambe, temveč celo izkrcati, razen padalcev, pehote itd. tudi težko artilerijo, motorizirane enote in tanke na otoku Guadalcanar-ju, kjer te japonske sile sedaj prodirajo v notranjost otoka, zasedajo važne točke. Japoncem je vse to uspelo, ker jim Amerikanci niso mogli prepre-

keit, um Stunden später schon wieder als Unbekannter in seiner feldgrauen Gemeinschaft aufzugehen. Sie alle sind namenlos wie ihr Kampf. Ihre Taten aber bleiben unvergängliche Güter dieses Krieges...

In einer Stunde wird angegriffen. Nach fünfzig sowjetischen Angriffen ist es der achtundzwanzigste Gegenstoß in vier Wochen. Morgen vielleicht wird es wieder im Wehrmachtbericht heißen: »Südostwärts des Ilimensees brachen verzweifelte Angriffe des Feindes blutig zusammen. (ritliche Gegenstöße waren erfolgreich...« Dann wird der Oberleutnant seinem Unteroffizier und Kompanietrupp-

Prispevajte

v nedeljo, dne 8. novembra 1942 v hišno

zbirko vojno zimske pomoči!

(5. Opferontag des Kriegswinterhilfswerkes 1942/43)

Scherl-Bilderdienst (Atl.)-M.

Der erste Obst- und Gemüsezug aus der Ukraine traf in Berlin ein. Kürzlich traf in Berlin der erste Spendenzug, beladen mit Obst und Gemüse, aus der Ukraine ein. Dieser Zug ist ein Geschenk des Reichskommissars für die Ukraine, Gauleiter Koch, an die Reichshauptstadt. Der nahrhafte Inhalt dieses ersten Transportes kommt an Berliner Lazarette, Werkstätten und Werkstätten zur Verteilung. — Unser Bild zeigt das Entladen des Güterzugs.

čiti, da bi japonske ladje pod zaščito svojih letal, s četami, težkim orožjem in materialom ne prišle do obale in se tam izkrcale. Kdor pozna zmožnost in udarnost japonske oborožene sile, mu bo jasno, da Japonci sedaj svoj položaj na Guadalcanarju od ure do ure izboljšujejo, uničujoč pri tem položaje Amerikancev. Ameriške čete so pa, če že ne odrezane, do neke meje spravljene v zelo težaven položaj glede dovoza, kar lahko vodi, če ne pride do nepredvidenih sprememb v situaciji, do njihovega popolnega uničenja na Guadalcanarju.

Pretrpajoč položaj iz vojaških vidikov, bo Japoncem, ki so kakor izgleda sedaj Amerikancem v zraku nadrejeni, uspelo, po morju dobiti še večja ojačenja, kar bi ameriško letalstvo in mornarica še veliko bolj težko preprečila, kakor je že neuspešno preprečevala sedanje približevanje japonskega brodomarja in izkrcanje čet. Ameriška obramba na Guadalcanarju je sicer žilava, ampak japonski napadci bodo, če se niso, v kratkem tudi številčno Amerikancem in Avstralcem nadrejeni. S temi operacijami segajo Japonci vedno bližje tistemu delu avstralske obale, ki jo bodo zavezniki radi njene prostranosti in slabe neseljenosti najtežje branili. Japonci pa najlažje zavzeli. Ti boji na Guadalcanarju predstavljajo torej samo uvodni člen v nizu bojov, ki so si jih v Koralnem morju zarisali Japonci in ki gredo za tem, zasesti in osvojiti Avstralijo. To je tudi vzrok, zakaj sta v bojih za Salomonske otoke obe bojujoči se stranki riskirali že mnogo ladjevja in človeških žrtev.

O gospodarskem pomenu Salomonov razen Guadalcanarja ni vredno govoriti. Otočje je svoje ime dobilo od španskega mornarja Alvára de Mondana, ki je v 16. stoletju dospel z neko ladjo od iberoameriške obale ter te otoke po naključju odkril ter v imenu španskega kralja Salomona osvojil za Španijo in jim dal ime po svojem kralju. Severno ležeči otoki Buka, Bougainville, Coiseul in Isabella so bili od leta 1885 do 1899 pod upravo in oblasjo Nemčije. Od leta 1899 do prve svetovne vojne sta pa samo otoka Buka

in Bougainville bila nemška kolonialna last. Po končani svetovni vojni je mirovna konferenca vse Salomonske otoke izročila Avstraliji kot mandatno področje, kar so še danes. Poznavalci otokov trdijo, da se je prebivalstvo otokov, ki so jih nekoč upravljali Nemci, najbolj otreslo ljudožerstva. Nemška kolonialna uprava je pač bila najbolj sposobna in je tudi najboljše dvigala zelo daleč zaostalo civilizacijo Salomoncev.

GOSPODARSKE VESTI

× Gospodarski stiki Nemčije in Turčije. Iz gospodarskih listov posnemamo, da je trgovski promet med Turčijo in Nemčijo, ki je radi vojnih dogodkov bil nekoliko otežkočen, zavzel zopet večji obseg. Turški krogi ne prikrivajo zadovoljstva, da bo nemška industrija v stanju izvršiti večje dobave raznih kemikalij, železnine in strojev, ki jih Turki nujno potrebujejo. V gospodarskih krogih govorijo, da se bodo slična naročila Turčije nadaljevala.

× Iz rižev slame izdelujejo papir. Tovarna papirja v Grao-u pri Valenciji v Španiji, je nakupila velike količine rižev trave v svrhu izdelovanja papirja. Dosedanji poskusi iz rižev slame izdelovati papir, so se na cel črti zadovoljivo obnesli. Papir, ki so ga pri tem izdelali je izvrsten in lahko v vsakem pogledu konkurira s papirjem, kakoršnega so izdelovali doslej.

× Nova nahajališča petroleja v Albani. Gre za polja večjega obsega, ki jih cenijo na kakih 3000 hektarjev. Strokovnjaki pravijo, da so izvirkli razmeroma v mali globini, ki znaša na nekaterih krajih samo 20 metrov. To petrolejsko področje je potemtakem petkrat večje od onega pri Devoli v Albaniji.

× Za boljše kvaliteto in večjo količino tobaka so se izjavili delegati Nemčije, Italije, Švice in Portugalske v Madridu v Španiji, kjer so razpravljali o medevropskih problemih, ki se nanašajo na preskrbo tobaka.

× Rozine in lešnike mešajo v krušno moko. V mestu Manisa, ki je glavno središče pomembnega vinogradnega okolja v Turčiji, so nedavno, da bi prodali in spravili v denar domače pridelke rozin, ki jih radi vojne ne morejo v popolnem obsegu izvažati, iste pomešali v krušno moko. S tem so hkrati zvišali težo kruha ter z eno potezo rešili dva problema. Temu vzgledu je sledila nova zamisel. V Giresunu ob Črnem morju, kjer uspevajo znani turški lešniki, so pa iz istih razlogov začeli krušni moki dodajati 10 % lešnikov.

× Nedobitkane japonske tovarniške naprave se preselijo v Mandžurijo. Vlada Mandžurije ali Mandžukua je sklenila odkupiti na Japonskem vse tiste tovarniške naprave, ki jih Japonci smatrajo za nerentabilne. V poštev prihajajo v prvi vrsti strojne naprave tekstilne, strojne in druge industrije, ki je v Mandžukuu primanjkuje.

× Italijanska industrija konoplje. V Italiji so v zadnjih deset letih ploskev, na kateri gojijo konopljo, povečali od 75.000 na 91.000 hektarjev. Leta 1938 so pridelali 1.086 milijonov centov konopljinega vlakna. Povprečen pridelek na hektar se je v istem času dvignil od 10,1 na 12 centov, napram 2,2 centa v Sovjetski Rusiji. Italijanska konoplja je radi svoje trdnosti in elastičnosti cenjena in iskana, kar je zasluga v dolgi tradiciji pridelovanja, ki jo imajo Italijani. Letna produkcija konopljin in lanene preje je leta 1938 znašala 350.000 centov. Istega leta so Italijani od tega eksportirali 32 centov in sicer v Nemčijo, Anglijo, Argentino, Jugoslavijo in Norveško. Pridelava konoplje in lana je v Italiji razdeljena po cel državi. To delo opravljajo mala podjetja, obrtniki itd. Večja industrija konoplje ima svoj sedež v Lombardiji in se tudi bavi z eksportom.

× Švicarska zunanja trgovina preko Marseilleja nazaduje. Luka v Marseilleju je pred vojno bila luka za pretovarjenje blaga, ki je s švicarskimi ladjami prišlo v pristanišče. Pogodba o premirju pa prepoveduje pristajanje nevtralnimi ladjam v nezasedeni Franciji. Ker pa vozi Švica z lastnimi ladjami, ne smejo iste v Franciji pristajati. Samo tovari, ki prihajajo na francoskih ladjah in blago na švicarskih ladjah, ki je namenjeno za Afriko, se še v francoskih sredozemskih pristaniščih lahko pretovori. To je povod, da nazaduje prekomorska zunanja trgovina Švice.

× Madžarska zunanja trgovina je od lanskega leta visoko aktivna. Bilanca prvih 5 mesecev tekočega leta izkazuje aktivni prebitke za 36,8 milijonov pengov. To je pomena vredno, ker bo izvoz madžarskega žita šele v drugi polovici leta prišel do izraza. Celokupen obseg zunanje trgovine je lansko leto dosegel vrednost 1.521,2 milijona pengov. Od tega je znašal uvoz 730,1 milijonov, uvoz pa 791,1 milijonov pengov. Glavni trgovski partner Madžarske je seveda Nemčija, s katero je Madžarska že leta 1932 sklenila prvo gospodarsko pogodbo, ki je Madžarski omogočala začeti s sanacijo svojega kmetijstva. Na podlagi te prve trgovske pogodbe se je v teku zadnjih deset let razvil gospodarski dogovor, ki se je posebno v sedanji vojni za obe državi zadovoljivega izkazal. 60 % celotnega madžarskega izvoza gre v Nemčijo, 58,8 % madžarskega uvoza pa pride iz Nemčije. Te številke dokazujejo, kako se obojestransko gospodarstva medsebojno spopolnjujeta.

SPAR- UND VORSCHUSSVEREIN IN MARBURG

EINGETRAGENE GENOSSENSCHAFT MIT BESCHRÄNKTER HAFTUNG.

Übernimmt SPAREINLAGEN und erteilt KREDITE zu günstigen Bedingungen!

Gegründet 1871.

Hindenburgstraße 37/1.

Fernruf 26-35.

1548

* **Razstava o obnovi Transnistrije.** V Bukarešti so nedavno imeli razstavo, ki je prikazovala, kaj se je doslej storilo na področju obnove v novopridobljeni pokrajini Transnistriji. Transnistrija je dežela med Dnjestrom in Bugom ter meri 40.000 kvadratnih kilometrov. Od tega je kakih 70 odstotkov njiv, ostanek pa travniki paše, vinogradniki, sadonosniki in gozdovi. Prebivalstvo šteje sedaj kakih 2,2 milijona ljudi. Več kakor dve tretjini celotne žetve odpade na žita. Stanje domače živine navajajo trenutno s približno 220.000 konj, 416.000 goved, 200.000 svinj, 315.000 ovac in 2,1 milj. kokoši. Žetev Transnistrije je bila letos srednja.

* **Velika železniška nesreča v Turčiji.** Po poročilih iz Bora v osrednjem delu Anatolije, je v neki na tamkajšnji postaji stoječi osebni vlak zavozil v tovarni vlak. 30 oseb je bilo mrtvih, 20 težko in 50 lahko ranjenih. Vlakovodjo tovarnega vlaka, ki je ostal živ in zdrav, so vtaknili pod ključ.

* **Lord Halifax mlajši padel.** V afriških bojih v Egiptu je glasom angleških poročil padel kot letalski oficir sin znane angleškega politika in sedanjega poslanika Velike Britanije v Washington-u, Peter Wood Halifax.

* **Cerkveni denar je daroval za morilce** nekdanjih pravoslavnih ruskih duhovnikov sedanji canterburyški dekan. Izročil je baje gospej Majskijevi, ženi sovjetskega poslanika pri londonski vladi, ček za 36.000 angleških funtov ter pri tem izjavil: »Nič ni dovolj veliko, da Sovjetski uniji ne bi dokazalo hvaležnost Anglije«.

* **Sovjeti so dobili patrijarha.** Ob 25-letnici komunistične revolucije se je glasom poročil lista »United Press« iz Mos-

kve, iznenadno pojavil nekakšen pravoslavni »patrijarh« ali verski poglavar v današnji Sovjetiji. Ta »patrijarh« ni samo izprosil »božjega blagoslova« nad Stalingrad, temveč tudi poslal »vdanostni brzojav« v Kremelj, v katerem je Stalina pozdravil kot »od Boga izbranega voditelja sovjetskih oboroženih in kulturnih sil, ki bodo vodile do zmage nad barbarsko invazijo«. Brzojav je končal z besedami: »Bog naj blagoslovi z zmago in častjo Vaša dela za domovino«. Dopolnilnik imenovanega lista je v tem svojem poročilu izjavil, da ni mogel nekaj bližjega izvedeti o tem »patrijarhu« ter se čudi, da se po tako dolgem času v Sovjetiji zopet pojavljajo verski predstavniki.

* **Uničujoča bitka na Guadalcanarju.** Po poročilih iz Tokija, je baje Japoncem končno uspelo, na Salomonskem otoku Guadalcanar ameriške čete stisniti na ozek prostor, kjer jih Japonci od 8. novembra dalje v veliki bitki uničujejo. Na severni obali otoka je padlo 141 ameriških bunkerjev in drugih zemeljskih utrd. Amerikanci so se deloma umaknili globlje v notranjost otoka. Obe vzletišči sta že v japonskih rokah, ravno tako tudi veliki deli vzhodne in severne obale otoka.

* **Irska hoče ostati nevtralna.** Predsednik irske vlade de Valera, je pri neki priliki čet ponovno podčrtal voljo Irske do nevtralnosti. Veliko narodov je bilo zoper svojo lastno voljo zapletenih v sedanjo vojno. Volja irskega naroda pa gre za tem, da se izogne vojni. Sama volja pa vedno ni dovolj, ker le odločnost, vsakemu vsiljivcu, ki hoče v deželo, se do smrti protiviti, lahko deželi pomaga. Tako je med drugim govoril de Valera.

Kleiner Anzeiger

Jedes Wort kostet für Stellengesuche 6 Rpf. das fettegedruckte Wort 26 Rpf. für Geld-, Realitätenverkehr, Briefwechsel u. Heirat 13 Rpf. das fettegedruckte Wort 40 Rpf. für alle übrigen Wortanzeigen 10 Rpf. das fettegedruckte Wort 30 Rpf. Der Wortpreis gilt bis zu 12 Buchstaben je Wort. Kennwortgebühr bei Abholung der Angebote 35 Rpf. bei Zusendung durch Post oder Boten 70 Rpf. Auskunftsgebühr für Anzeigen mit dem Vermerk: „Auskunft in der Verwaltung oder Geschäftsstelle“ 20 Rpf. — Anzeigen-Akzeptanz: Donnerstag um 11 Uhr. — „Kleine Anzeigen“ werden nur gegen Vorauszahlung des Betrages (auch gültige Briefmarken) aufgenommen. Mindestgebühr für eine kleine Anzeige 1 RM

ZU KAUFEN GESUCHT

Abfälle Altpapier, Hader, Schneidabfälle, Metall, Glasscherben, Tierhaare, Alteisen, Metall, Glasscherben, Tierhaare und Schafwolle kauft laufend jede Menge Alois Arbeiter, Marburg (Drau), Draugasse 5. 160-4

Wildkastanien kauft wie alljährlich Arbeiter, Draugasse 5. Fernruf 26-23. 1412-4

Kaufe älteres

Schwein.

Anträge unter »Schwein« an die Verw. 1531-4

ZU VERKAUFEN

Verkaufsanzeigen (Gebrauchtwaren) dürfen nur mehr mit Preisangabe veröffentlicht werden

2 fahrbare

Benzin-Motore

»Jeschke«, 6 PS, um 1500 RM verkauft Stefan Skerbinschek, Post Unter-Haidin bei Pettau. 1539-3

Kaufe Schaf-, Ziegen- und Kitzfelle. — Remer, Gerberei, Marburg/Drau, Brunndorf, Haydngasse 24. 1547-4

STELLENGESUCHE

Ökonom versiert auf allen Gebieten der Landwirtschaft, mit mehrjähriger Praxis, nützlich, verlässlich und gewissenhaft, sucht Posten auf großem Grundbesitz. Zuschriften unter »Absolvent der landwirtschaftlichen Schule« an die Geschäftsstelle der »Marb. Zeitung«, Cilli. 1527-5

OFFENE STELLEN

Vor Einstellung von Arbeitskräften muß die Zustimmung des zuständigen Arbeitsamtes eingeholt werden

Hemdennäherinnen

werden sofort aufgenommen. Wäschefabrik Hido, Lang & Lichtenöcker, Cilli, Unterkötting. 1132-6

Freiwillige für den Wachdienst in den besetzten Gebieten, auch Pensionisten, Rentner, jedoch unbescholten und einsatzfähig, im Alter von 24 bis 60, zu sofortigen Eintritt gesucht. Auskunft bei allen Arbeitsämtern und bei der Werbeleitung für die Ostmark: Thiel Rudolf, Werbeleiter, Graz, Sackstraße 27, Tel. 42-42, und Innsbruck, Hotel Mondschein, Mariahilf 6.

Möbeltischler und

Tapezierergehilfe

werden gesucht. Weka, Marburg/Drau, Reiserstraße 2. 1498-6

Nette Hausgehilfin

die kochen kann, wird gesucht. Frau Weisk, Marburg/Drau, Reiserstraße 2. 1497-6

Braver Lehrjunge

wird sofort aufgenommen. — Kupferschmiederei Jakob Koß, Marburg (Drau), Adolf-Hitler-Platz Nr. 4. 1510-0

Dienstmädchen

wird gesucht. — Schantl, Wolfstal Nr. 63, P. Jahring. 1513-6

Für größeren Weingartenbesitz werden sofort für ständigen Posten

Wirtschafter u. Pferdeknecht

(möglichst Ehepaar) gesucht. Zuschriften an: von Kodolitsch, Kaag bei Friedau. 1537-6

Braves Küchenmädchen

wird aufgenommen. Vollgruber, Hindenburgstraße 17, Marburg/Drau. 1530-6

Bueg-Lichtspiele

Marburg, Burgplatz 1

Ein SCALERA-Film der italienischen Kriegsmarine in deutscher Sprache 1538

Einer für alle

Für Jugendliche zugelassen!

Brave Kellnerin

und Mädchen für alles werden aufgenommen bei Vollgruber, Marburg (Drau), Hindenburgstraße 17. 1512-6

Mädchen oder Frau

zu einem Kinde gesucht. Johann Donko, Jahrgang 62 i. d. Büheln. 1532-6

Hausgehilfin anständig, fleißig, wird gesucht. — Johann Perko, Burgstall in den Büheln. 1533-6

Hausgehilfin sofort gesucht. — Sdolschek, Fleischauger, Cilli, Grazerstraße 45. 1534-6

Mädchen für alles, mit Kochkenntnissen sucht sofort Dr. Krauß, Marburg/Drau, Domplatz 3. 1535-6

Winzer mit 4—5 Arbeitskräften wird für Weingarten in der Umgebung Marburg gesucht. Anfragen in der Verw. 1540-6

Schuhmachergehilfe

und Lehrling werden aufgenommen bei Franz Petek, Kärntnerstraße 9, Marburg (Drau). 1541-6

Nette Hausgehilfin

mit Kochkenntnissen zur Familie mit 6jähr. Mädel gesucht. Vorzustellen zwischen 13—16 Uhr. Reiserstraße 19/III, rechts, Marburg/Drau. 1542-6

Lehrmädchen wird für Damenschneiderei gesucht. Sidaritsch, Domgasse 3, Marburg/Drau. 1543-6

Hausgehilfin mit perfekten Kochkenntnissen, wird zur Familie gesucht. Anfragen Trafik, Domgasse 1, Marburg/Drau. 1544-6

Verlässliche Köchin

für alles wird aufgenommen. Anfragen bei Blüdefeldt, Herrngasse 14/I, Marburg (Drau). 1545-6

Erst recht im Kriege tägliche Zahnpflege

Gerade im Kriege müssen wir alles tun, um Krankheiten zu verhüten. Tägliche Zahnpflege — morgens und vor allem abends — ist zur Erhaltung der Zahn- und Allgemeingesundheit heute wichtiger als je. Wenn vorübergehend Zahnpaste fehlt, müssen die Zähne und Zahnzwischenräume durch gründlichen Gebrauch von Zahnbürste und Zahnstocher sowie durch kräftiges Spülen mit lauwarmem Wasser behelfsmäßig gereinigt werden. Verlangen Sie kostenlos die Aufklärungsschrift „Gesundheit ist kein Zufall“ von der Chlorodont-Fabrik Dresden N 6.

Dienstmädchen beste Gelegenheit zum Deutschlernen wird aufgenommen. Obergemeister Götzl, Pettau, Nußdorf. Nur persönliche Vorsprache jeden Sonntag und Dienstag. 1546-6

HEIRAT

12

Gebildeter, etwas über 30 Jahre alter Absolvent einer landwirtschaftlichen Schule mit etwas Barvermögen, ohne Eigenheim, wünscht zwecks sofortiger Ehe die Bekanntschaft eines tapferen Mädchens, Absolventin einer landwirt. Schule. Alter bis zu 30 Jahren, mit Eigenheim und Besitz. Nur ernste Angebote unter »Herzliche Grüße« an die Geschäftsstelle der »Marb. Zeitung«, Cilli. 1528-12

VERSCHIEDENES

14

Tages-Preise für jede Menge

Altmaschinen, Eisen, Metalle, Abfälle aller Art. Übernehme Abwracksbetriebe. — Lagernd große Auswahl Autoteile, Maschinenteile und Nutzseisen. Max Weiß — Nagysstraße 14, Tel. 21-30. Vormalig Gustintschitsch. 1375-14

Prothesen

Jeder Art — Leder — Leichtmetall — Holz — orthopädische Apparate, Leibbinden, Gummistrümpfe, Bruchbänder erzeugt und liefert das führende Fachgeschäft F. E g g e r, Bandagen und Orthopädie, Lieferant sämtlicher Krankenanstalten u. Sozialinstitute. Marburg/Drau, Mellingerstraße 3, Cilli, Marktplatz 13. 762-14

Tausche

Flachtaschenuhr

gutgehend, samt Silbersportkette oder Tischspareherd für ein guterhaltenes Harmonium. Angebote an »Marb. Zeitung« in Cilli unter »Harmonium«. 1529-14

Ameiseneier, Arnika

sowie alle Heilkräuter kauft laufend jede Menge

W. G R E M S E, Kräutergrosshandlung
Graz, Garlengasse 22 1519

Lohnschlag!

Die Ölfabrik

Albert Stiger

in Windischfeistritz hat den im Jahre 1941 unterbrochenen Tausch von Ölsaaten wieder aufgenommen. 1536

Landes-Hypothekenanstalt für Steiermark

GRAZ, Radetzkystrasse Nr. 15

Hypotheken auf Grundbesitz
in Stadt und Land

CILLI, Postfach

KommunalDarlehen

Siedlungsdarlehen

Haftung des Reichsgaues für sämtliche Verbindlichkeiten der Anstalt